QR

Obsah

Umění, hudba a literatura ····· 02
- Beat generation ve světě i u nás ····· 02
- Éros a Psýché·····03

Úvod do numerologie ····· 05

Úvod do astrologie ····· 07

True Crime ····· 09

Ženy v literatuře ·····11
- Renée Vivien ·····11
- Hélène van Zuylen ····· 12
- Tracy Deonnová ····· 14
- Chuang O ·····15

O korzetech a lidech ·····16

Novinky ze světa filmů a seriálů ·····19

Móda v průběhu dějin ····· 20

Ohavný čin na 11leté dívce ····· 21

Umění, hudba a literatura

Beat generation ve světě i u nás

Beat generation je literární a umělecké hnutí především 50. a 60. let. Nejznámější představitelé jsou Američané, ale v 60. letech se obdoba beat generation objevila i v našem, tehdy komunistickém, Československu. V USA patří k nejvýznamnějším představitelům Jack Kerouac, Allen Ginsberg a William S. Burroughs. Typickými znaky beat generation je bohémský, nevázaný a nonkonformní život. Většina z autorů této generace byla neustále v pohybu – nikdy se na jednom místě neusadili na moc dlouho. Svobodně cestovali po celé Americe. K jejich životu také neodmyslitelně patřil jazz, alkohol, marihuana a nejrůznějších psychedelické substance. Blízké jim byly východní filosofie, konkrétně třeba buddhismus. Členy této generace spojoval mimo jiné odpor a odklon od většinové konzumní společnosti, která se v Americe utvořila po 2. světové válce. Odmítali předem naplánovaný život, americký sen, který se točí pouze kolem studia, práce a založení rodiny.

Mezi zásadní díla patří romány Na cestě nebo Dharmoví tuláci od Jacka Kerouaca. Pro jeho díla je typická autobiografičnost a velmi charakteristický styl psaní „proudem myšlenek“. Kerouac svá díla psal tak, jak ho slova v konkrétní chvíli napadala a bránil se nějakým pozdějším zásahům. Důležitou je i bezpochyby poezie Allena Ginsberga, nejvýznamnější báseň Kvílení, která se stala prakticky manifestem generace. William S. Burroughs přispěl svými důležitými romány – Feťák nebo Nahý oběd. Ty jsou velmi zajímavou a intimní zpovědí drogově závislého člověka.

V Československu, které bylo pod tuhým vlivem totalitního režimu, se vše odehrávalo „jemněji“ a v menší míře. Představitelé, kteří se u nás dají zařadit mezi tuto generaci, tvořili velmi mladí. Někteří z nich i mladí umírají. Dá se říci, že žili bohémským životem. Součástí jejich života nebyly drogy, protože přístup k nim tu moc nebyl. Důležitým aspektem byl jazz. V Praze se setkávali například ve vinárně Viola, která se nacházela naproti Národnímu divadlu. Mezi naše představitele patří Václav Hrabě, který psal převážně poezii, ale je také autorem krátké prózy Horečka. Dalším je Ladislav Landa,

Vladimíra Čerepková nebo Inka Machulková. V 60. letech se u nás objevil i Allen Ginsberg a byl zvolen za krále pražského Majálesu. To se ale nelíbilo režimu. Byl zatčen a vyvezen za hranice.

Spisovatelů a umělců, kteří byli pro tuto literární generaci nepostradatelní, je ale mnohem více.

Toto byla jen krátká ochutnávka a přehled toho nejpodstatnějšího.

- Marie Podrázká

Erós a Psýché

Před několika měsíci jsem narazila na obraz Únos Psýché, který mne oslovil natolik, že jsem se o příběh těchto řeckých postav z mytologie začala zajímat více. Dovolte mi, abych Vám jejich život přiblížila ve formě krátkého článku.

Příběh Eróta a Psýché

Psýché je v řecké mytologii personifikace samotné duše, a je zpodobňována s motýlími křídly. Podle legendy byla nejmladší dcerou anatolského krále.

Erós je personifikace lásky; je to syn boha Área a bohyně Afrodity. Ztělesňuje princip lásky jak heterosexuální, tak homosexuální.

Psýché byla tak krásná, až jí začala závidět i samotná Afrodita, bohyně lásky a krásy. Nařídila tedy svému synovi, aby ji omámil šípem, ale místo toho se Erós do Psyché zamiloval a unesl ji do svého paláce. Chodil za ní každou noc, musel však zůstat jejímu zraku skryt pod rouškou tmy, jinak by o něj přišla. Psýché svého milence neuposlechla a když spal, rozsvítila

lampu, aby mu pohlédla do tváře. Erós se rozzlobil a utekl.

Psýché bloudila po světě a svého milého hledala. Setkala se s jeho matkou Afroditou, která ji svolila pomoci, pokud splní čtyři úkoly, mezi nimiž byla i cesta do podsvětí. Psýché úspěšně získala od Persefony skříňku, ve které měla být krása, však místo toho, aby ji donesla Afroditě, ji otevřela a chtěla krásu pro sebe. Ve skříňce byl ovšem věčný spánek, který Psýché uspal. Její ztracený milenec Erós

Psýché našel a dokázal jí spánek z jejích víček odstranit.

Prosil nejvyššího boha Dia i svou matku Afroditu o svolení ke svatbě s jeho milou. Bohové Erótovu prosbu vyslyšeli, ba dokonce udělili Psýché nesmrtelnost.

Ze spojení Eróta a Psýché se narodila dcera Hedoné, tedy samotná Rozkoš.

Erós a Psýché v umění

Příběhem řeckých milenců se inspiroval i malíř William-Adolphe Bouguereau (1825-1905), který namaloval hned několik obrazů na toto téma, například *Erós a Psýché jako děti* a *Únos Psýché.* Dalším známým zpodobněním této řecké báje je socha od Antonia Canova (1757-1822) *Psyche Revived by Cupid's Kiss.*

- Anička

Numerologie

Zdravím, minule jsme si vysvětlili, co numerologie vlastně je, takže jestli tápete a nevíte o co jde, tak si přečtěte naše minulé číslo. Dnes se budeme zaměřovat na jednotlivá čísla a začneme jedničkou. Vědět, co jednotlivá čísla znamenají, je základní znalost numerologa, protože bez této znalosti není možné je kombinovat a dělat si mezi nimi souvislosti.

Já využívám numerologii, která je úzce spjata s hinduismem a astrologií, ale každý si k numerologii může vytvořit svou vlastní vazbu, která bude mít třeba více společného s křesťanstvím či například čarodějnictvím.

Slunce a číslo 1

Podle hinduistických dochovaných rukopisů je Slunce sídlem nejvyšší duchovní energie a je zobrazováno jako Kšatrija, král válek. Slunce znamená asertivitu, individualismus, odvahu a sebevědomí. Slunce představuje mužskou energii. Slunce je pánem Východu. Největší vliv má ve znamení Berana. Přátelí se s Měsícem - 2, Marsem - 9 a Jupiterem - 3, jeho nepřáteli jsou Saturn - 8, Venuše - 6, Rahu - 4 a Ketu - 7.

Lidé s číslem 1 jasně chápou všechno kolem sebe a mají velice vyhraněné a specifické názory. Jejich pohled na život je střízlivý, jsou solidní, přesní a jasně se vyjadřují. Zároveň ale umí přijmout pravdu a změnit svůj názor. Pravda je pro ně důležitější než zatvrzelost.

Varování: Potlačte své sklony k velkému utrácení, ani kvůli přátelům. Nerozhodujte se unáhleně.

Slabá období: říjen, listopad a prosinec– v této době nezačínejte nic velkého

Silná období: březen, duben, červenec a srpen – nejvhodnější doba pro nové projekty a investice

Dobré dny: neděle a pondělí

Šťastné barvy: oranžová, žlutá, zlatožlutá, měděná a zlatá

Meditujte za svitu slunce, vaše mantra zní AUM HRIM HRIM SURIYAYE NAMAH AUM.

Měsíc a číslo 2

Měsíc ovlivňuje souhrn duševních procesů, vlastností a stavů, podvědomí člověka, jeho vnitřní svět, jeho citlivost a citovost. Měsíc přináší lidem nestálost povahy, lásku k vůním, vodě a k jídlu.

Měsíc vládne znamení Raka a je nejsilnější v Býku.

Cyklus dorůstání a ubývání Měsíce ovlivňuje dvojky více než ostatní čísla. Nálady tohoto čísla se podobají horské dráze. Neomezujte moc dvojek, budou nešťastné, nechte si je žít vlastní život a ony se vám odvděčí.

Zpráva pro lidi s číslem 2: Naučte se pracovat se sebedůvěrou a začněte být více nezávislí, nevzdávejte se snadno lásky. Nedělejte důležitá rozhodnutí za úplňku, a hlavně necestujte lodí.

Slabá období: prosinec, leden a únor

Silná období: červen, červenec

Dobré dny: pondělí

Šťastné barvy: bílá

Při meditaci se obracejte k bohu Šivovi, vaše mantra zní AUM SOM SOMAYE NAMAH-AUM

Více toho tentokrát nestihneme, ale příště s trojkou se na vás bude těšit;

- Písmenková Polévka

Reklama na piškvorky

Prvotřídní kvalita

Navštivte www.piškvorky.com

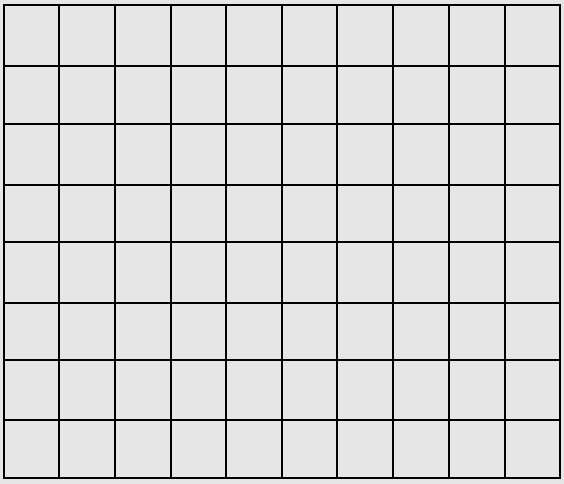

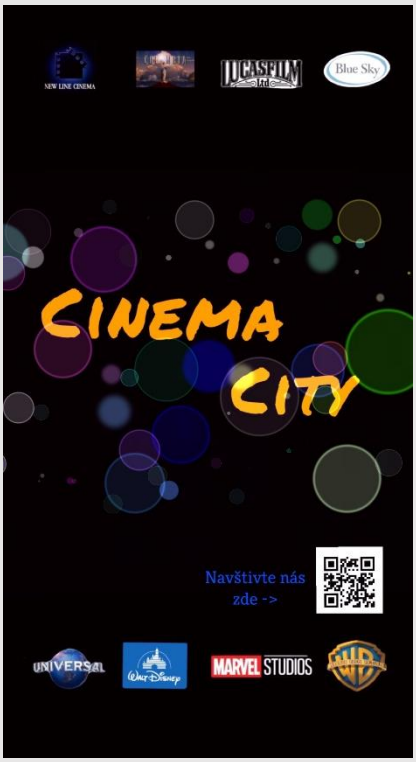

ASTROLOGIE – stereotypy

Čím populárnější je astrologie, tím častěji se můžeme setkat s nepravdivými stereotypy, které jsou jen částečně založené na pravdě. Věřím, že většina z vás se s něčím takovým již určitě setkala. Minule jsme si probrali Slunce, Měsíc a Ascendent. Tyto stereotypy se týkají pouze slunce.

Nejčastější stereotypy

Beran: Hodně lidí je přesvědčeno, že všichni lidé, kteří se narodili pod souhvězdím Berana, jsou agresivní a zaútočí, když se na ně špatně podíváte.

Býk: Líný, nenažraný a neustále spí.

Blíženec: Falešní, říká se, že mají dvě tváře.

Rak: Nejhodnější ze znamení, můžete si s nimi dělat, co chcete. (Není pravda, raků se bojím)

Lev: Namyšlení, zajímají se jen o sebe.

Panna: Chytří, matky skupiny, nevinní.

Váha: Mají rády luxus a peníze.

Štír: Agresivní, nepřístupní a velice atraktivní.

Střelec: Umí být šarmantní.

Kozoroh: Peníze, práce, srdce z kamene.

Vodnář: Divní, pravděpodobně z jiné planety, konspirační teorie je jejich šálek kávy.

Ryba: Stejně jako lidé ve znamení raka sdílejí pozici nejhodnějšího člověka skupiny. Intuitivní, umí číst lidi jako otevřenou knihu.

PRONAJMUBYT

Nabízím byt k pronájmu, krásná lokace blízko centra. S výhledem na lesopark na Praze 5.

Příjemná atmosféra střešního apartmánu o velikosti 50m2. Vhodná pro menší rodiny. Mazlíčci povoleni. Opatřen Sklepem. Přístup do garáže bytového komplexu.

+ 420 666 666 666

Avant garda

UPCYKLACE • SECOND HAND • RECYKLACE

Milady Horákové 25 - ve dvoře

fb: Avantgarda25
ig: Avant_garda

STARŠÍ ODĚVY A DOPLŇKY TU DOSTÁVAJÍ POTŘEBNOU PÉČI PRO SVŮJ DALŠÍ ŽIVOT. STAČÍ JE JEN OBLÉKNOUT A JÍT!

HOROSKOPY – Leden 2021

Beran: Měsíc leden bude jako střílet z luku bez tětivy, nic moc. Ale je to nový začátek, tak si dejte předsevzetí a buďte hodní

Býk: Netrapte se minulostí.

Blíženec: Váš okamžik přijde, a až se tak stane, ovládnete parket jako Meryl Streep v Mamma Mia.

Rak: Udělejte si domácí úkol z matematiky.

Lev: Nebuďte zlí.

Panna: Přestaňte si číst tu samou knihu dokola.

Váha: Zahrajte si počítačovou hru.

Štír: Dějepis se vám bude hodit.

Střelec: Usmívá se na vás štěstěna.

Kozoroh: Ukliďte vaši kuchyni, novoroční úklid se hodí a nosí štěstí.

Vodnář: Vaše kresby v sešitě jsou hezké.

Ryba: Přestaňte se bezdůvodně omlouvat, myslete taky trochu na sebe.

- Ethel Wilson

True crime

Temná smrt Edgara Allana Poea

Edgar Allan Poe byl americký romantický spisovatel, básník, literární teoretik a esejista. Vytvořil detektivní a hororový žánr a mnoho jeho příběhů má mystickou a temnou atmosféru. Jeho smrt má ovšem stejně temnou atmosféru jako jeho příběhy a je opředena tajemstvím.

Edgar se narodil 19. ledna 1809 a od dětství žil s kmotrem Johnem Allanem, který, i přes své vlastní bohatství, mu neposkytoval dostatek peněz na studium. Aby Poe získal alespoň nějaké potřebné peníze, začal s gamblováním, což ještě prohloubilo rozpory mezi ním a jeho kmotrem, díky nimž nakonec odešel předčasně z univerzity. Při brzkém návratu zjistil, že se jeho snoubenka zasnoubila s jiným mužem. V této době narážel Poe na jednu překážku za druhou, nebyl schopen si udržet práci a ze všech ho po pár měsících vyhodili, a ještě ke všemu byl okraden svým bratrancem. Štěstí mu přineslo až nastěhování se k jeho tetě, kde začal svou úspěšnou spisovatelskou kariéru. V roce 1835 se oženil s jeho mladší sestřenicí, kterou chtěl sňatkem zachránit od jiného násilného nápadníka. Manželství bylo šťastné ale poznamenané finančními problémy. Po pěti letech a proslavení Edgarovy básně Havran si ale konečně žili pohodlně. Nedlouho poté ale Virginia – jeho manželka – v roce 1847 zemřela na tuberkulózu, což Poea naprosto zničilo. Již v té době všichni kritici předpovídali, že on sám bude brzo po smrti také, a nebyli daleko od pravdy. Poe se po epizodě alkoholismu vrátil do Richmondu ke své první snoubence. Měli se vzít hned po Edgarově pracovním pobytu ve Filadelfii. 27. září 1849 odjel vlakem do Baltimoru. Pro následujících pět dní není žádná jeho poloha známá, ale 3. října je nalezen na chodníku před volební místností nehybný, pod vlivem a v ošuntělém oblečení. Byl přemístěn do nemocnice na oddělení pacientů pod návykovými látkami, ale nikdy se už plně neprobral. Jeho doktor řekl, že míval zvláštní konverzace s imaginárními objekty. V ranních hodinách 7. října 1849 zemřel na krvácení do mozku.

A teď k teoriím o jeho zvláštním stavu před smrtí. Jedna z nejvíce populárních teorií o tom, co se stalo, jsou očividně návykové látky. Poe byl alkoholik velkou část svého života, a protože měl

genetickou predispozici na nesnášenlivost alkoholu, stačilo mu velmi malé množství a byl úplně na šrot. Této teorii také pomáhá fakt, že Poe už jeden podobně traumatický zážitek jako důsledek konzumace alkoholu měl a jeho doktor mu poté řekl, že další takový už nepřežije.

Druhá teorie je, že bil zbit a okraden, což by vysvětlovalo stav jeho oblečení. Existují i konkrétnější teorie věnující se přesným motivům a skupinám lidí, které ho mohly zbít.

Třetí a nejzajímavější teorie vychází z místa jeho nalezení. Je totiž možné, že Poe byl obětí něčeho, čemu se říkalo „cooping“ – násilná forma volebního podvodu. Gangy by v tom případě někoho násilně unesly a donutily ho několikrát volit v různých převlecích. Oběti byly také často opity.

Poslední teorie nabízí, že jeho smrt byla způsobena nádorem na mozku, protože po jeho smrti byla v jeho lebce nalezena malá tvrdá hmota, což mohl být zvápněný nádor.

Teorie se ale navzájem nevylučují a jeho smrt mohla být kombinací všech nebo jen nějakých z nich dohromady. Autor je ale považován za jednoho z největších amerických spisovatelů a jeho odkaz žije dodnes.

- Ame

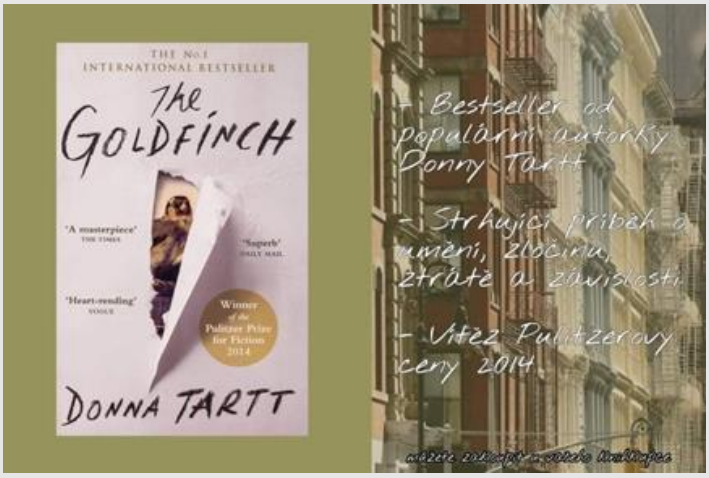

Ženy v literatuře

Renée Vivien (1877 – 1909)

tws: sebevražda, poruchy příjmu potravy, sebedestruktivní chování

Renée Vivien byla francouzsky píšící britská básnířka, která spadala pod symbolismus a parnasismus. Spousta současných feministů ji považuje za jednu z prvních žen, která otevřeně psala lesbickou poezii. Také se svým veršem navrátila k Sapfó, která ji nejen inspirovala ve vlastním díle, ale Vivien její díla i překládala z řečtiny – jazyka, který se učila se svojí milenkou Natalie Barney právě pro tento účel. O Barney se ale ještě zmíníme.

Vivien, původně Pauline Mary Tarn, se narodila roku 1877 v Londýně do rodiny zámožného otce a americké matky. Vyrůstala v Londýně a v Paříži, ale po obdržení dědictví jejího otce se ve 21 letech přestěhovala do Francie natrvalo. V Paříži byla známá pro svůj bohémský život, svérázný styl oblékání a bouřlivé vztahy s ženami.

Celý život byla posedlá svou nejbližší přítelkyní z dětství, Violet Shillito. Milovala ji a podle Violetina jména i často psala o fialkách. V roce 1900 ale Vivien opustila Violet pro Natalii Barney – rok poté Violet zemřela a Vivien cítila nesnesitelnou vinu. Vivien se kvůli Violet a spoustě dalších sporů nakonec rozešla s Natalií. Roku 1902 se Vivien sblížila se svou další milenkou, Hélène de Zuylen. Baronka byla také lesba, ale měla manžela a dvě děti. Často spolu cestovaly a Vivien se považovala za vdanou s Hélène. V ten stejný čas si začala psát a tajně se scházet s manželkou tureckého diplomata, Kérimé Turkhan Pacha. Hélène ale Vivien podvedla a Kérimé musela odjet do Petrohradu se svým manželem. Vivien byla po těchto událostech zanechaná v troskách a napospas drogám, alkoholu a anorexii.

Básnířka romantizovala smrt a celý život měla sklony k sebepoškozování, sadomasochistickým tendencím, zneužívání drog a alkoholu. Svým nebezpečným sklonům propadla v roce 1907 poté, co jí Zuylen podvedla s jinou ženou. Vivien odcestovala z Paříže do Japonska a poté na Havaj. Několikrát za svůj život se pokusila o sebevraždu. Osudnou jí ale byla anorexie, přesněji řečeno anorexií způsobené komplikace. Ke konci života odmítala jíst a pít, musela chodit o holi a měla velmi poškozené plíce. Zemřela ve věku 32 let v Paříži.

Vivien psala pouze francouzsky. Své první dílo vydala v roce 1901, Études et préludes. Celkově vydala 12 dalších básnických sbírek, poslední byla vydána v roce 1910 - rok po její smrti. Jen pár jejích děl je přeloženo do angličtiny, do češtiny snad ani jedno. Byla zásadně inspirovaná Sapfó, helénskou kulturou obecně, Keatsem, Swinburnem, svými cestami po Norsku, Turecku a Španělsku, a především svým lesbictvím. Hélène de Zuylen byla také spjatá s její tvorbou – Vivien prý možná něco se svojí milenkou společně napsala (pod pseudonymem Paule Riversdale), nebo dokonce něco vydala přímo pod jménem Zuylen.

Jakožto čeští čtenáři se k Renée Vivien sice těžko dostaneme, ale bezesporu zůstává jednou z nejzajímavějších a nejdůležitějších lesbických osobností přelomu 19. a 20. století.

- Wylan

Hélène van Zuylen

Autorku, o které je tento článek, pravděpodobně neznáte. Nenapsala žádné převratné dílo, které by změnilo historii a nedozvíte se o ní ani z učebnic. Přesto je zásadní, dalo by se říci i revoluční. Může nás dodnes inspirovat její lesbický životní styl a poezie a próza, kterou psala se svou

přítelkyní Renée Vivien.
Hélène van Zuylen se narodila ve Francii v roce 1863. Pocházela z jedné z nejbohatších francouzských rodin. Vedla až privilegovaný život. Dovolila si věci, o kterých by se ostatním ženám v 19. století ani nesnilo. Byla to první

žena, která soutěžila v mezinárodním motoristickém závodě. Celý život měla svoji hlavu a byla samostatná.
Matka Hélène ale byla poměrně přísná, a když si v roce 1887 vzala římskokatolického muže, vydědila ji. S manželem měla dva syny. Jeden se stal diplomatem a podnikatelem a druhý zemřel v mladém věku. Díky tomu, že její manžel byl jeden ze zakladatelů úspěšného francouzského automobilového klubu, dostala Hélène možnost se zapojit do motorových a automobilových záležitostí. Výše zmíněného motoristického závodu se účastnila v roce 1898 pod přezdívkou „Snail“. Spolu s Camille du Gast a Vévodkyní d'Uzès založily spolek francouzských pionýrek. Spolu inspirovaly výrobce, aby produkovali auta více přístupná ženám. Zlomily bariéry a daly ženám možnost závodit.
V roce 1901 potkala Renée Vivien. Jejich vztah, i když opředen tajemstvím, byl tak hluboký, že Renée je považovala za provdané.
Za tu dobu, co se znaly, kolaborovaly na několika literárních dílech. Společné knihy vydávaly pod pseudonymem Paule Riversdale - například *Echoes and Reflections* nebo *To Love.* Některé knihy napsané Hélène jsou připisované Renée.
Po pár letech ji Hélène opustila kvůli jiné ženě. Nicméně je nutno poznamenat, že ani Hélène ani Renée nebyla ve vztahu věrná.
Renée, se sklony k destruktivnímu chování, zemřela o dva roky později. V roce 1935 Hélène založila a financovala *Prix Renée Vivien*, cenu udělovanou básníkům píšícím ve francouzštině.
Hélène zemřela v Lisabonu 17. října 1947 ve věku 84 let.

- Lae

Tracy Deonnová

Tracy Deonnová je současná americká spisovatelka. Vyrostla v Severní Karolíně a už od malička se zajímala o sci-fi a fantasy literaturu. Mezi její oblíbence patří Star Wars a Star Trek.

V roce 2020 vydala knížku Mýtonoši (v angličtině Legendborn), která patří, jak do young adult, tak do fantasy. Do Česka se dostala až v roce 2021. Knížka se stala bestsellerem v New York Times a Tracy za Mýtonoše získala cenu Coretty Scott King, což je cena pro afroamerické autory, kteří ve svých dílech reflektují zkušenosti afroameričanů.

Je to první a zatím jediný díl z budoucí trilogie Mýtonošů, neboť Tracy momentálně pracuje na druhém díle. Druhý díl se jmenuje Bloodmarked a ještě nemá český překlad.

V příběhu se Artušovské legendy stávají skutečností. Hlavní hrdinkou je šestnáctiletá Bree, která byla v nedávné době svědkem smrti svojí matky. Se svou nejlepší kamarádkou přestupuje na vysokou školu, kde se setkává se spolkem lidí, kteří ovládají magii. Zjišťuje, že smrt její matky byla pravděpodobně zaviněna démonem. Bree se následně pokouší zjistit více o její smrti a dostává se do světa magie. Přichází na to, že magické schopnosti proudí nejen krví Bree, ale i krví její matky.

Knížka se trochu podobá životu Tracy a to tím, že její matka zemřela v roce 2008, což bylo poté, co vystudovala univerzitu. Autorka na toto téma sama řekla, že tato shoda není náhodou. Další podobnost je ta, že se příběh odehrává v Severní Karolíně, kde Tracy vyrůstala. Člověk si pak jen může domyslet, že rasistické poznámky, které v knize slýchává Bree, zažila autorka sama na vlastní kůži.

V knize se Bree kvůli smrti své matky potýká s PTSD, což v příběhu hraje velkou roli. Čtenáře to donutí s hlavní hrdinkou soucítit a prožívat s ní její trauma a následně jeho hojení. Knížka má propracované postavy a celkem

komplikovaný svět magie, který čtenář objevuje v podstatě celou knihu. Bree totiž kousek po kousku odhaluje zákoutí magického světa a spolu s tím i postavy, o kterých se nedá říci, že jim můžeme věřit.

- Thierry

Chuang O

Čínská básnířka v říši Ming je známá zejména básněmi, které si vyměňovali s manželem žijícím ve vyhnanství.

Narodila se roku 1498 v S‘-čchuanu, zemřela 1569. Byla dcerou učence a úředníka Chuanga Kchea, dostalo se jí tedy kvalitního vzdělání. Působila zvláště v žánru san—čchü. Jedná se o písně určené ke zpěvu s hudebním doprovodem v dramatech. Bohužel, většina jejích básní byla ztracena.

V jednadvaceti letech se vdala za o deset let staršího Jang Šena, jehož otec byl vysoce postavený – první velký sekretář říše Ming. Jang Šen měl tedy před sebou slibnou dráhu úředníka. V době sporu o obřady byl však Jang Šen zatčen, zbit a vypovězen do Jün-nanu za organizování protestů vůči panovníkovu jednání.

Chuang O s manželem strávila ve vyhnanství tři roky. Jinak žila na statcích Jangů v Sin-tu. Po smrti tchána se mohla znovu vrátit a starat se o rodinné jmění, z něhož podporovala manžela. Po jeho smrti pak převzala výchovu jeho dvou synů, které měl v Jün-nanu s konkubínami.

Kvůli vyhnanství se manželé mohli setkávat pouze zřídka, proto komunikovali hlavně písemně. Jejich dopisy se sice nedochovaly, ale básně získaly širokou známost. Za svého života však nepublikovala, i přestože vysoce významný a ceněný kritik Wang Š‘-čen stavěl její tvorbu výše než tvorbu jejího manžela. Měla díky němu zaručenou popularitu a slávu.

Roku 1750 vydal neznámý nakladatel sbírku jejích básní *Sebrané poémy ženy Jang Šena*. Časem byly objevovány další její básně, takže mohla být roku 1608 vydána velká sbírka *Texty a písně v hovorovém jazyce pana Jang Šena a jeho ženy* s předmluvou předního dramatika a básníka SüWeje.

- Nypheo

O korzetech a lidech

Mýty, 1. část

Z minulého čísla jste si mohli odnést základní představu o korzetech a jejich historii. Ve druhém díle rubriky se tedy podíváme na nejrozšířenější mýty týkající se korzetů, a věřte mi, že bude o čem mluvit.

Omdlévání

S oblíbeným stereotypem na pohovku (případně někomu do náruče, pokud autor neumí napsat dobrou romantickou linku a myslí si, že ji tím zachrání) padající dámy v těsném korzetu se setkal snad každý z nás. A neberte mě špatně, tahle tropa opravdu stojí na reálném základu, ale v převážné většině případů nebyl na vině korzet.

Co tedy omdlévání způsobovalo ve skutečnosti? Odpovědí je hned několik. Jako první bych ráda zmínila přehřátí. Společenská norma pro ženy žádala (a to i v létě) minimálně 4 vrstvy ošacení, často i víc. Fakt, že všechny vrstvy byly vyrobené z přírodních materiálů (vlna, len), které jsou prodyšné, a i v horku velice funkční, sice trošku pomáhal, ale o pohodlí se mluvit nedá.

Dalším faktorem není nic jiného než pařížská zelená, barva s obsahem arsenu využívaná na šaty, tapety, potahy nábytku i dětské hračky. Dlouhodobé vystavení arsenu vede k otravě, která se mimo jiné projevuje poruchami krvetvorby. Ta způsobuje závratě, dušnost, omdlévání, ale i mnoho dalšího.

A v neposlední řadě – zdaleka ne všichni lidé, kteří se během emotivního prožitku hroutili na gauč, opravdu ztratili vědomí. Mdloby, nebo jejich předstírání, byly zkrátka společensky přijímaným vyjádřením emocí, které zároveň bylo v souladu s viktoriánskou představou křehké a nemocné ideální ženy.

Dýchání v korzetu a herečky

“For the first month, I couldn't breathe and I would smell menthol and it would make me think I was in a wide-open space and could breathe for a moment in time. After a month, all my organs shifted – it was gross and if you don't have to, don't do it!”

Toto drastické svědectví poskytla Emma Stone po natáčení filmu *Favoritka*. Nevědomě v něm ale přesně vystihla problematiku dýchání

v korzetu. Omezuje tedy korzet plíce? Ano i ne.

Stejně jako ve zbytku článku zde pracuji s potenciálním korzetem profesionálně ušitým, kvalitním a správně nošeným. Pojďme se nejdříve zaměřit na správné nošení. Měl by být samozřejmě šitý na míru, což zahrnuje minimálně dvě až tři zkoušky a úpravy střihu přesně na tělo. Ani přesto ale nemůžete vzít svůj nově ušitý korzet, nadšeně ho utáhnout co to dá a nesundat ho až do večera. Korzet, jakkoliv dobře vyrobený, se v prvních týdnech nošením dotvarovává. Teplo a kontakt s tvarem těla ovlivňuje trvalý tvar kostic. Tento proces trvá zhruba tři týdny, přičemž první tři dny byste neměli v korzetu strávit více než dvě hodiny, postupně se čas navyšuje. Ani již přizpůsobený korzet pak není vhodné nosit déle než osm hodin denně (při pravidelném nošení). Během tohoto procesu se zároveň v korzetu „učíte“ dýchat. To sice z části znamená nádechy nezvykle vysoko do plic (a tím jejich trénink, rozšiřování plicní kapacity), ale mnohem větší vliv má na psychiku. V očekávání nemožnosti dýchat skutečně děláte mělčí nádechy a cítíte se nezvyklým tlakem na těle dušeni. Vaše hlava vám může v souvislosti s korzetem přivodit skutečně nepříjemný zážitek. I proto se doporučuje začínat s volnějším korzetem a kratší dobou nošení. Když si poté na korzet zvyknete a „uklidníte se,“ většina problémů jako kouzlem zmizí.

Co se fyzického efektu na dech týče – během normální míry aktivity vhodný korzet nebo šněrovačka dýchání fyzicky neovlivňuje, při zvýšené zátěži už jeho přítomnost pocítíte. Nepředstavujte si nic drastického, ale výraznějšího zadýchání než obvykle, se pravděpodobně dočkáte.

Ale zpátky k Emmě Stone (a desítkám dalších, identických výpovědí).
V žádném případě se nesnažím zpochybňovat nebo zlehčovat její zážitek. Bohužel je za něj ale zodpovědný filmový průmysl, nikoliv korzety. Začnu tím, že kostymér není automaticky korzetiér. Absolutní minimum filmových produkcí si na výrobu korzetu najme opravdového profesionála. Dalším problémem je čas. Kostýmové zkoušky v průběhu šití nejsou ani zdaleka pravidlem, natož nějaký čas na sžití se s konkrétním kusem. Není výjimkou, že herečka stráví první den v korzetu 12 hodin

natáčením, dva měsíce v kuse. Právě proto nemohla herečka podle svého citátu v korzetu dýchat pouze první měsíc – poté se přizpůsobil jejímu tělu a ona si na jeho nošení zvykla, tudíž opadly psychické bariéry a dušení se vyvolané očekáváním dušení se.

Navíc jako všechno filmové, tyto korzety jsou extrémně stažené pro maximální efekt, obvykle navíc nošené přímo na kůži – což tvoří velice efektní odřeniny, tak oblíbené v historických dramatech. To navíc ničí i samotný korzet, takže z historického i logického hlediska jde o hloupost.

Na další korzetiérské mýty, včetně toho, jestli orgány Emmy Stone skutečně změnily svou polohu, se podíváme v příštím čísle, kde zároveň objasním, kde se takové množství pomluv a polopravd ve skutečnosti vzalo.

- Fialová Nádhera

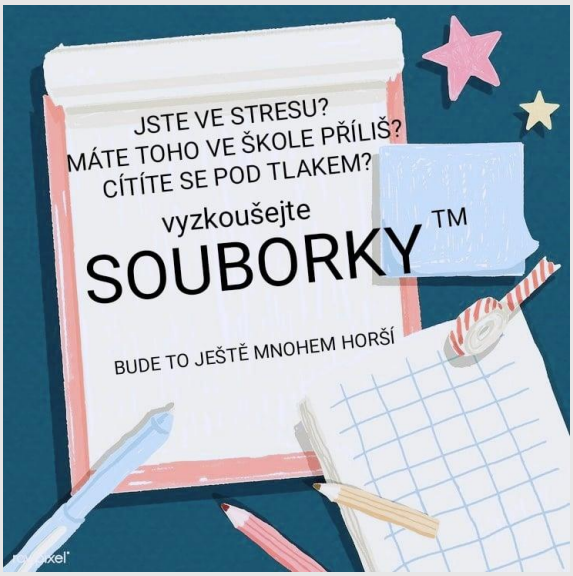

Novinky ze světa filmů a seriálů

Jak jsem poznala vašeho otce (datum uvedení: 18. ledna 2022 na Hulu)

Znáte seriál Jak jsem poznal vaši Matku (2005–2014)? Tak tady je očekávané volné pokračování. Seriál pojednává o Sofii, která vypráví příběh, jak potkala toho pravého. Samozřejmě nemůže kolem toho chybět parta bláznivých kamarádů, která odráží obraz společnosti v USA. Seriál byl vytvořen dvojicí Isaacem Aptakerem a Elizabeth Berger. Představitelka hlavní role, herečka Hillary Duff, prozradila, že se v budoucnu můžeme těšit na cameo někoho z herců z původního seriálu. Duff můžete znát například ze seriálů Gossip Girl (2007–2012) nebo Lizzie McGuire (2001–2004). Někteří fanoušci původního seriálu tvrdí, že to může být propadák. A je jen jeden způsob, jak toto tvrzení ověřit.

Morbius (datum uvedení: 27.ledna 2022 v českých kinech)

Je to tu! Nový rok a s ním nové Marvel projekty. Hned v lednu se nám představí zcela nová postava – Morbius. Dr. Michael Morbius je podle komiksů něco jako upír, což lze usuzovat i z traileru na tento snímek. Atmosféra traileru je temná a objevují se zde scény, kde je Morbius obklopen netopýry, což také nejspíš souvisí s jeho nemocí, která není zatím konkrétně popsána. Fanoušci si jistě povšimli konce traileru, kde se objevil Vulture. Ten se nám poprvé ukázal ve filmu Spider-Man: Homecoming. Přítomnost postavy Vulture nám znovu připomíná promyšlenost a návaznost filmů od Marvelu. Jde o třetí film z filmové série Sony's Spider-Man Universe, kde se objevují komiksové postavy, které jsou nějak spojené s postavou Spider-Mana. Předchozími dvěma filmy byli Venom (2018) a Venom: Carnage přichází (2021). Hlavní postavu, Morbia, si zahraje herec Jared Leto, kterého můžete znát jako Jokera ve filmu na motivy komiksu od vydavatelství DC Comics – Sebevražedný oddíl (2016). Film Morbius režíroval Daniel Espinosa, který má na svědomí i Nepřítele pod ochranou (2012), kde si zahrály hvězdy jako Denzel Washington a Ryan Reynolds.

Rose

Móda v průběhu dějin

Středověká Evropa

Ženy si po většinu středověku v Evropě holily vlasovou linii, aby byla vyšší – vysoké čelo bylo viděno jako ideál krásy. Aby byl efekt ještě výraznější, vytrhávaly si veškeré obočí, a dokonce i řasy.

Bledá pleť byla známka andělské krásy – v tuto dobu byla jako pleťová báze široce rozšířená barva na obličej známá pod názvem "benátská běloba" - bělící produkt, který byl vysoce toxický kvůli obrovskému obsahu olova. Pihy, znaménka a pigmentové skvrny se navíc mohly považovat za symbol čarodějnictví, proto by mohly ohrozit život ženy, kdyby je nezakryla.

Na rty se nanášely jemné, načervenalé pigmenty, které se stejně jako tvářenka užívaly v moderaci, jelikož hodně viditelný make-up byl brán jako "hříšný" či jako "klamání mužů".

Katolická církev nařídila všem vdaným ženám nosit čepce či šátky, které zakrývaly vlasy na znamení cudnosti. Pokud však měly zrzavé vlasy, byl dobrý nápad je před veřejností schovávat za všech okolností, i když byly svobodné – rusé vlasy byla totiž další věc asociovaná s čarodějnictvím. Některé komponenty make-upu a módy byly tedy především ochranou proti opresi, které ženy čelily.

Italská renesance

Benátská běloba byla i zde široce rozšířená spolu s dalšími bělícími krémy, které z většiny obsahovaly toxické komponenty a rapidně zestaršovaly kůži nositele. Pleť se zesvětlovala, protože bledá pleť byla nyní považována za známku privilegií a komfortního života – bohatí lidé netrávili hodiny prací venku pod vlivem slunce. Výstřihy se v renesanci výrazně prohloubily, proto ženy začaly aplikovat make-up i na dekolt.

Obočí bylo stále z velké části vytrháváno, ale začalo se zvýrazňovat černým práškem. Ke zvýraznění řas se používala olejová báze. Ke standardům krásy patřily kulaté či oválné obličeje –

tvářenka se tedy na lících aplikovala níže než obvykle, aby se obličej opticky zakulatil. Rty byly vyplňovány v srdčitém tvaru a rtěnka poté jemně zpracována kolem okrajů, aby vypadala přirozeněji. Cílem bylo, aby ústa vypadala užší a menší. Make-up byl módním dodatkem k ženiným cnostem.

- Tess

Ohavný čin na 11leté dívce

TW: Násilí na dětech, prosím, článku se vyhněte v případě, že Vám toto citlivé téma dělá špatně.

Ahoj, jsem tu znovu s dalším článkem. V minulém čísle jsem psala o situaci kolem potratů v Polsku. Dnes vám k ní přinesu malý update a poté se hodlám zabývat případem, který se nedávno stal na Slovensku.

Ohledně potratů: Můžeme slavit aspoň drobný úspěch. Polský Sejm neschválil úplný zákaz potratů, a dokonce i konzervativní strany v Polsku označily návrh za příliš radikální.

Na druhou stranu se nesmíme radovat až příliš, vzhledem k tomu, že Polsko má pořád jeden z nejpřísnějších protipotratových zákonů vůbec. Potrat je dovolen pouze v případě znásilnění nebo v případě, že těhotenství přímo ohrožuje život ženy.

Ale zase… kdo ví? Hádám, že se nadále jen můžeme modlit, aby se opatření ještě v budoucnu rozvolnila.

A teď k otřesnému případu, který se udál 2. února 2022 ve Slovenské vesnici poblíž Bratislavy. Ti z Vás, kteří tráví

čas na TikToku, už nepochybně něco o případu zaslechli.

Celá událost se točí kolem jedenáctileté dívenky, která měla po obědě odejít, s povolením matky, z domu za kamarády oslavit nový rok a popovídat si.

Celé „posezení“ však skončilo katastrofou.

Podle posledních dostupných informací dívka vylila Kofolu, což u jejích (podotýkám o několik let starších) kamarádů mělo vyvolat velice agresivní odezvu.

Do dívky nedobrovolně nalili alkohol, opili ji, svlékli donaha a zmlátili. Všechno to bylo bohužel natočené na video, které si parta poté navzájem přeposílala a uniklo i na sociální sítě.

Policie ani jiní zdravotní odborníci se k situaci nechtějí vyjadřovat vzhledem k tomu, že pořád jde o jedenáctileté dítě.

Aktéři tohoto činu většinově zůstávají mlčet, pouze jedna z dívek, které tomuto byly přítomny reagovala slovy „ja za nič nemôžem“. Shodou okolností to byla zrovna dívka, která podle dostupných informací měla toto celé iniciovat a měla být dokonce na videu s obětí.

Na sociálních sítích je spousta lidí, kterým se povedlo vyhledat jejich sociální sítě a nyní jim vyhrožují smrtí a častují je nadávkami.

Případ ještě určitě bude mít spoustu dalších dílků, o kterých se snad dozvíte příště a vzhledem k tomu, že většině z party násilníků už přes patnáct let bylo a toto údajně není první případ, kdy se něco podobného odehrálo, je více než pravděpodobné, že je nyní postihy neminou.
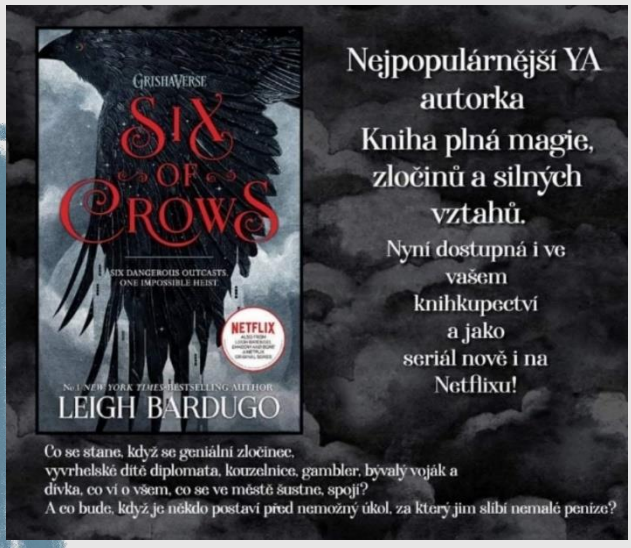
- Marls